778/07

Den 3. september 2007 blev i sag nr. 70.624:

xxxx xxxxx xxxx
xxxxx xxxxxx xxx xx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Tjenestemændenes Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tjenestemændenes Forsikring, klager ved sit fagforbund over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med psykiske gener efter en hændelse på hendes arbejdsplads den 1/12 2004.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke var udsat for fare for personskade.

Det fremgår af sagen, at klageren den 22/12 2004 anmeldte, at hun i forbindelse med sit arbejde på et postkontor var kommet til skade den 1/12 2004. Om hændelsen er i skadeanmeldelsen oplyst:

"Røveriforsøg ved bagdør med koben af 3 hætteklædte mænd. Psykisk skade."

I et supplerende spørgeskema har klageren den 12/1 2005 oplyst:

"1. Beskriv så udførligt og detaljeret som muligt, hvad der skete:
Røveriforsøg ved bagdør med koben efter lukketid 1/12 2004 kl. 17.32, af 3 hætteklædte mænd.

2. Skete der noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt i forbindelse med uheldet? Hvilket?
Jeg fik et chok

3. Gled, faldt eller snublede du eller blev du skubbet? De nærmere omstændigheder bedes beskrevet så udførligt som muligt.
Røverne opgiver, jeg har råbt til dem, hvad der var gang i, og nogle DSB folk har også obs! på dem."

Arbejdsskadestyrelsen har ved afgørelse dateret 10/4 2006 anerkendt hændelsen som arbejdsskade og vurderet det varige mén til 15 %. I Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er om hændelsen oplyst:

> "Det fremgår af sagens oplysninger, at De var ansat som salgsassistent ved Post Danmark. Den 1. december 2004 hørte De ved lukketid noget, der puslede ved bagdøren, og De gik ud for at se, hvad det drejede sig om. De så da et koben, der var ved at brække bagdøren op og ud af dørsprækken så De 3 mænd, der var ved at bryde ind i postkontoret via bagindgangen, der var aflåst. De råbte, hvad de havde gang i, og de 3 mænd løb væk. De fortalte Deres kollegaer hvad der var hændt, og politi og krisepsykolog blev tilkaldt. De oplevede, at Deres to kollegaer var meget skræmte og nærmest gemte sig bag Dem, således at De atter var den, der blev afhørt af politiet og sørgede for at tå udfyldt diverse papirer."

I forbindelse med behandlingen i Arbejdsskadestyrelsen blev der indhentet erklæring fra speciallæge i psykiatri A.L. I erklæringen dateret 29/11 2005 er om det faktiske hændelsesforløb oplyst:

> "I forbindelse med at IMK i løbet af et år oplever to røverier oplever hun selv at hun ændrer sig psykisk.
>
> Det første røveri foregik 23.12.03, hvor hun egentlig havde fri, men for at hjælpe sine kolleger, tog hun ekstra arbejde om eftermiddagen, hvor hun sad i kassen i postkontorets kunderum. Hun er i gang med en ekspedition, da en af hendes kolleger råber 'En røver'. Hun oplever, at en anden medarbejder løber efter røveren, der er på vej ud af butikken, men kollegaen kommer hurtigt tilbage og fortæller, at røveren truede hende på livet med en pistol. Den første kollega fortæller, at røveren havde sagt, at ifald han ikke fik penge, ville han udløse en bombe, som han havde sat i en plasticpose på postkontoret. Der stod således en plasticpose med hvad der senere viste sig at være en gammel skrivemaskine. Hun husker ængstelsen for, om det var en bombe. Hun husker de fik tilkaldt politi og at der meget kort efter også kom krisepsykolog tilstede, som talte med såvel hende som hendes kolleger. Hun oplevede umiddelbart, at hun var den, der var den stærkeste af de 3 kolleger i og med, at hun var den, der fik udfyldt diverse papirer for kollegaerne, ligesom hun var den, der var den førende i afhøringen hos politiet Hun følte sig i stand til selv at køre hjem efter hun havde haft kontaktet sin mand og fortalt, hvad der var hændt, og han havde tilbudt at komme og hente hende. Hun afslår tilbuddet og går ud og handler, men under indkøbene oplever hun, at hun bliver utilpas, føler nærmest at hovedet vokser i størrelse. Hun tager hjem og har efterfølgende juleferie, men oplever tilbagevendende angst af ubeskrivelig karakter, og da hun i juledagene i forbindelse med familiebesøg kommer forbi postkontoret, får hun hjertebanken og bliver da tiltagende angst og får ubehag.
>
> Hun starter på arbejde efter juleferien som planlagt og har efterfølgende 2-3 samtaler med psykolog og føler selv, at hun på sin vis kommer mere ovenpå psykisk set.

Hun oplever dog, at hun straks efter det hændte og meget hyppigt har mareridt hvor hun oplever 3 hætteklædte røvere med maskinpistoler true hende på livet, ligesom hun ikke kan komme væk fra dem og flere gange må hendes mand vække hende, da hun skriger af angst i søvne. Hun oplever således mere trætbarbed, da hendes nattesøvn ikke er så god som tidligere. Hændelsen er via arbejdspladsen anmeldt i Arbejdsskadestyrelsen, der indhenter speciallægeerklæring, der først bliver effektueret efter at hun har været udsat for andet røveri. Hun fortæller, at i forbindelse med første røveri var det hende magtpåliggende, at hun ikke ville lade sig gå på at det hændte og fortsatte på arbejde og sine sædvanlige gøremål, om end hun ind imellem oplevede angst.

Anden krise oplever hun, da hun d. 1.12.04 for at gøre sin kollega en tjeneste bytter arbejdsplads til et andet postkontor …, hvor hun kl. ca. 17.30 omkring lukketid hører noget der pusler ved bagdøren og går ud for at se, hvad det drejer sig om. Hun ser da et koben, der er ved at brække bagdøren op og ud af dørsprækken ser hun 3 mænd, der er ved at bryde ind i postkontoret via bagindgangen, der er aflåst. Hun råber: 'Hvad er der gang i her?' og de 3 mænd løber væk. Hun fortæller sine kolleger, hvad der er hændt, og politi og krisepsykolog tilkaldes. Hun oplevede, at hun i forbindelse med, at hun så de 3 mænd var ved at bryde ind samtidig samlede de rede penge, der lå mest synlige i et net, som hun efterfølgende, da hun kommer tilbage fil kundelokalet, lægger under noget julepynt. Hun oplever, at hendes to kolleger er meget skræmte og nærmest gemmer sig bag hende, således at hun atter er den, der bliver afhørt af politiet og sørger for udfyldelse af diverse papirer etc."

Klageren har ved sit fagforbund over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at hun har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Klageren har påpeget, at skaden er anerkendt som arbejdsskade, og har i den forbindelse henvist til afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 22/12 2006 til nævnet anført:

"Vores kunde har ved sin handling sikkert forhindret et tyveri fra posthuset, hvilket er meget anerkendelsesværdigt.

Det kan imidlertid ikke ud fra sagens oplysninger lægges til grund, at der på noget tidspunkt var tale om, at kunden var i direkte centrum for en - livstruende - begivenhed, hverken fysisk eller i form af en direkte nærværende trussel. Kunden observerede, at nogle personer forsøgte at bryde en dør op udefra, og hun har således ikke været direkte fysisk konfronteret med personerne, der løb væk, da de hørte vores kundes anråb/stemme.

Vi henviser i denne forbindelse til ankenævnskendelse nr. 58.092, hvor klageren på vej til en bankboks blev udsat for et røveri og bl.a. blev skubbet omkuld. Af kendelsen fremgår: 'Nævnet udtaler: Nævnet finder, at også psykiske skader efter om-

stændighederne må anerkendes som ulykkestilfælde, særligt i et tilfælde som det foreliggende, hvor klageren har været direkte i centrum for begivenheden (røveriet)'. For god ordens skyld skal vi i denne forbindelse også gøre opmærksom på, at der i denne afgørelse også var tale om legemsbeskadigelse, hvilket også var tilfældet i ankenævnskendelse nr. 63.959. Begge sager vedrørte dog den traditionelle ulykkesdefinition, men henset til undtagelsen i forsikringsbetingelsernes stk. 3.1.7 i denne konkrete sag er problemstillingen den samme.

Der skal også henvises til ankenævnskendelse nr. 62.606 og 65.896, hvor henholdsvis en lærer og en bankansat var i centrum for begivenheden, idet man var fysisk konfronteret med personer, som verbalt truede dem. Dette er som ovenfor anført ikke tilfældet i denne sag, hvor der ikke er fysisk konfrontation og/eller verbale trusler.

Herudover henviser vi også til FED 2000.823ØLD, Ivan Sørensens artikel om psykiske skader i UfR2004B.28. Endvidere Den private Syge- og Ulykkesforsikring, 2. omarbejdede udgave af Ivan Sørensen side 132.

Kunden har oplyst, at Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt skaden.

Hertil skal vi bemærke, at det forhold, at skaden er anerkendt, som en arbejdsskade, ikke uden videre fører til, at skaden også skal anerkendes under kundens private ulykkesforsikring, da der i Arbejdsskadesikringsloven ikke forefindes en undtagelse svarende til den i forsikringsbetingelsernes stk. 3.1.7. anførte."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3. Hvad dækker forsikringen ikke?**
Undtagelser fra dækningen er følgende:
…
3.1.7 Invaliditet i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskader."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen lægger nævnet til grund, at klageren lider af psykiske følger efter den traumatiske oplevelse på hendes arbejdsplads den 1/12 2004.

I henhold til de ovenfor gengivne forsikringsbetingelser er det en forudsætning for dækning af psykiske følger, at klageren "selv har været udsat for fare for personskader".

Nævnet finder på baggrund af klagerens oplysning om, at gerningsmændene befandt sig på den anden side af den aflåste bagdør, at klageren ikke kan anses at have været udsat for fare for personskade. Nævnet kan på den baggrund ikke pålægge selskabet at yde dækning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand